

Herkesin Paylaştığı Gün

Yavuz DEMİRKIRAN

Herkesin Paylaştığı Gün

Yavuz DEMİRKİRAN

Küçük Willowbrook köyünde herkes herkesi tanırdı. Evler parlak renklere boyanmış, bahçeler çiçeklerle doluydu. Güneşli bir sabah, köy panosunda bir ilan belirdi. Üzerinde şöyle yazıyordu: 'Paylaşma Günü geliyor! Paylaşacak bir şey getirin.' Kıvırcık topuzları ve aralıklı dişleriyle gülümseyen Maya, ilanı arkadaşlarına yüksek sesle okudu.

Maya, ailesiyle birlikte meydanın yakınındaki sarı bir evde yaşıyordu. Okumayı çok severdi ve kitaplarla dolu bir rafı vardı. Paylaşma Günü'nü duyunca gözleri kocaman açıldı. 'Neyi paylaşmalıyım?' diye düşündü. Kapağı yıpranmış en sevdiği hikâye kitabına baktı. 'Belki bunu paylaşabilirim,' diye düşündü, ama emin değildi.

Köy meclisi toplantısında Meclis Üyesi Ada ayağa kalktı. Gri tutamları olan düzgün bir topuzu ve yuvarlak gözlükleri vardı. 'Paylaşma Günü, elimizden geleni verip ihtiyacımız olanı alma fırsattır,' dedi. 'Bu, iyilik ve toplulukla ilgilidir.' Köylüler başlarını salladı, ama bazıları endişeli görünüyordu. Turuncu çizgili kazağıyla utangaç bir çocuk olan Toby, kırmızı sırt çantasını sıkıca tuttu.

Paylaşma Günü sabahı meydan masalar ve battaniyelerle doldu. Maya arkadaşlarıyla bir kitap takas standı kurdu. En sevdiği hikâye kitabını masaya koydu, ama elleri titriyordu. 'Ya kimse onu istemezse?' diye fısıldadı. Tam o sırada örgülü saçlı bir kız kitabı aldı ve gülümsedi. 'Bunu hep okumak istemişimdir!' Maya içini sıcacık bir his kapladığını hissetti.

Toby kırmızı sırt çantasını sımsıkı tutarak ortalıkta dolaştı. Bir yapboz getirmişti, ama onu vermek isteyip istemediğinden emin değildi. 'Ya onu bir daha hiç görmezsem?' diye düşündü. Diğer çocukların oyuncak değiştirip güldüğünü gördü. Yavaşça çantasının fermuarını açtı ve yapbozu bir battaniyenin üzerine koydu. Gözlüklü bir çocuk hemen, 'Takas edebilir miyim?' diye sordu. Toby başını salladı.

Köyün marangozu Dede Lu küçük bir tezgâh kurdu. Gümüş saçları ve sevecen bir gülümsemesi vardı. 'Bugün eşya paylaşmıyorum,' diye duyurdu. 'Beceri paylaşıyorum!' Çocuklara kuş evi yapmayı gösterdi. Maya bir çiviye dikkatlice çaktı. Toby bir tahta parçasını ölçtü. 'Bu çok eğlenceli!' dedi Toby. Dede Lu kıkırdadı. 'Beceriler, hep vermeye devam eden hediyelerdir.'

Meydanın öbür ucunda komşular aletlerini ödünç veriyordu. Bayan Chen çatısını onarmak için bir merdivene ihtiyaç duyuyordu ve Bay Patel'in verecek bir merdiveni vardı. 'Teşekkür ederim!' dedi. 'Yarın iade ederim.' Bay Patel elini salladı. 'Acelesi yok. Paylaşma Günü bunun için var.' Maya izledi ve düşündü: 'Paylaşmak sadece eşyalarla ilgili değil. Yardım etmekle ilgili.'

Öğleden sonra aileler birlikte büyük bir yemek pişirmek için toplandı. Meclis Üyesi Ada bir önlük bağladı ve bir tencere yahniiyi karıştırdı. Maya'nın annesi taze ekmek getirdi. Toby'nin babası sebze ekledi. Herkes bir şeyler katkıda bulundu. Hava nefis kokuyordu. 'Paylaşma Günü'nün en güzel kısmı bu,' dedi Meclis Üyesi Ada. 'Zamanımızı ve yemeğimizi paylaşıyoruz.'

Güneş batmaya başlarken bazı köylüler endişelenmeye başladı. 'Çok fazla şey verdim,' dedi Bayan Chen. 'Ya yeterince şeyim kalmazsa?' Diğerleri başlarını salladı. Toby boş sırt çantasına baktı ve içi sızladı. Ama sonra gözlüklü çocuğun yapbozla oynayıp gülümsediğini gördü. Toby yeni bir arkadaş kazandığını fark etti.

Maya, Toby'nin üzgün göründüğünü fark etti. Yanına gitti ve dedi ki: 'Ben de en sevdiğim kitabı verdim. Ama bak—şu kız şu anda onu okuyor. Onun keyif aldığını görmek beni mutlu ediyor.' Toby başını salladı. 'Sanırım paylaşmak daha çok mutluluk getiriyor,' dedi. Maya aralıklı dişleriyle gülümsedi. 'Kesinlikle!'

Tam o sırada Dede Lu herkesi meydana çağırđı. Alet kemeri şingırdayarak küçük bir tabureye çıktı. 'Bugün birçok şey paylaştık,' dedi. 'Ama paylaştığımız en önemli şeyler becerilerimiz, zamanımız ve iyiliğimizdi. Bir köyü güçlü kılan şeyler bunlardır.' Köylüler alkışladı ve tezahürat yaptı.

Meclis Üyesi Ada öne çıktı. 'Hepiniz çok fazla şey vermekten endişeleniyordunuz,' dedi nazıkçe. 'Ama etrafınıza bakın. Herkesin yeni bir şeyi var—yeni bir arkadaş, yeni bir beceri, yeni bir anı.' Kuş evleriyle oynayan çocukları işaret etti. 'Cömertlik daha güçlü, daha iyi bir topluluk oluşturur.' Köylüler anlayarak başlarını salladı.

Yıldızlar görünürken köylüler birlikte yemek yemek için oturdu. Tabakları elden ele geçirdiler ve hikâyeler anlattılar. Maya, Toby ve örgülü saçlı kızın yanına oturdu. 'Kitabımı paylaştığım için memnunum,' dedi Maya. 'Artık iki yeni arkadaşım var.' Toby eksik dişini göstererek sırttı. 'Benim de!' Meyve suyu bardaklarını tokuşturdular.

Yemekten sonra Dede Lu çocuklara paylaşmakla ilgili bir şarkı öğretti. Ateşin etrafında söylediler. 'Biraz paylaş, çok ver, en iyisi iyiliktir!' Büyükler de eşlik etti. Köy sıcacık ve yakın hissetti, tek büyük bir aile gibi. Maya etrafına baktı ve köyüyle gurur duydu.

Eve gitme vakti geldiğinde Maya yeni arkadaşlarına sarıldı. 'Bir sonraki Paylaşma Günü'nü sabırsızlıkla bekliyorum,' dedi. Toby başını salladı. 'Ben de. Paylaşabilmek için daha çok beceri öğreneceğim.' Dede Lu başını okşadı. 'İşte bu ruh, delikanlı.' Meclis Üyesi Ada gülümsedi ve gelecek yıl için bir not yazdı.

O gece Maya yatağında yattı ve günü düşündü. Bir kitap vermiş ama arkadaşlar ve mutluluk kazanmıştı. Paylaşmanın bir şey kaybetmek değil, daha iyi bir şey kazanmak olduğunu fark etti. Willowbrook köyü, cömertliğin ve birbirine yardım etmenin herkes için daha güçlü ve daha iyi bir topluluk oluşturduğunu öğrenmişti. Ve hepsi mutlu kalplerle uyudu.